

Expedient núm. 204/2020

Resolució núm. 76/2021

**CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA
I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

COMISSIÓ EXECUTIVA:

President:

Sr. Ricardo García Macho

Vocals:

Sra. Emilia Bolinches Ribera

Sr. Lorenzo Cotino Hueso.

Sra. Sofía García Solís

Sr. Carlos Flores Juberías

València, 16 d'abril de 2021

Reclamant: Sr. [REDACTED].

Subjecte contra el qual es formula la reclamació: Universitat de València.

VISTA la reclamació número **204/2020**, interposada per Sr. [REDACTED], formulada contra la Universitat de València (d'ara en avant, UV), i com a ponent la vocal Sra. Sofía García Solís, s'adopta la següent,

RESOLUCIÓ

ANTECEDENTS

Primer. Segons es desprén de la documentació que consta en l'expedient, l'ara reclamant es va dirigir el dia 8 de setembre de 2020 a la Secretaria General de la UV a través de correu electrònic, on sol·licitava determinada informació del Departament de Filosofia del Dret i Política.

Concretament, el Sr. [REDACTED] sol·licitava:

“(1) EL NÚMERO DE REGISTRE D'ENTRADA del Projecte de Col·laboració presentat per l'alumne [REDACTED] davant el Departament de Filosofia del Dret i Política UV per a la seua avaluació en el si del programa de les beques de col·laboració 2018-2019 en els termes de l'article 8 de la Resolució de 3 d'agost de 2018, de la Secretaria d'Estat d'Educació i Formació Professional, per la qual es convoquen beques de col·laboració d'estudiants en departaments universitaris per al curs acadèmic 2018-2019.

(2) L'ACTA DE LA JUNTA PERMANENT del Departament de Filosofia del Dret i Política UV en la qual s'avalua i avalua el projecte de col·laboració presentat per l'alumne [REDACTED] o CERTIFICAT D'AQUESTA amb data anterior a l'acabament de termini de la convocatòria esmentada, les dues amb signatura electrònica o marca temporal fefaent; en els termes dels articles 8.2 i 12 de la Resolució de 3 d'agost de 2018, de la Secretaria d'Estat d'Educació i Formació Professional, per la qual es convoquen beques de col·laboració d'estudiants en departaments universitaris per al curs acadèmic 2018-2019.

(3) La CONVOCATÒRIA DE LA JUNTA PERMANENT del Departament de Filosofia del Dret i Política UV en la qual s'avalua i avalua el projecte de col·laboració presentat per l'alumne [REDACTED] amb signatura electrònica o marca temporal fefaent; en els termes dels articles 8.2 i 12 de la Resolució de 3 d'agost de 2018, de la Secretaria d'Estat d'Educació i Formació Professional, per la qual es convoquen beques de col·laboració d'estudiants en departaments universitaris per al curs acadèmic 2018-2019. I, si s'haguera convocat per mitjans electrònics, la CÒPIA DEL CORREU ELECTRÒNIC DE LA CONVOCATÒRIA amb marca de temps fefaent.

(4) La LLISTA COMPLETA DE LÍNIES D'INVESTIGACIÓ en curs a data 18.09.2018 del Departament de Filosofia del Dret i Política UV amb expressió del responsable de cadascuna de les línies d'investigació, tot això en els termes de l'article 8.1 de la Resolució de 3 d'agost de 2018, de la Secretaria d'Estat d'Educació i Formació Professional, per la qual es convoquen beques de col·laboració d'estudiants en departaments universitaris per al curs acadèmic 2018-2019.”

Segon. El dia 9 de setembre, la UV va informar el reclamant que per a agilitar el procés s'iniciaven els tràmits per a recaptar la informació, i li va recordar la necessitat de presentar la sol·licitud a través de la Seu Electrònica de la UV (ENTREU) o qualsevol altre registre previst en la llei. En el mateix dia, el Servei Jurídic de la UV va sol·licitar al Departament de Filosofia del Dret i Política la informació requerida pel senyor [REDACTED].

Tercer. El dia 14 d'octubre de 2020, la Secretaria General de la UV va rebre un correu electrònic del reclamant pel qual tornava a sol·licitar la informació que havia requerit el dia 8 de setembre de 2020. En aqueix mateix dia, la UV va remetre un correu electrònic al reclamant on li recordava que el correu electrònic no era un mitjà vàlid per a presentar la seua sol·licitud, i on li indicava que havia d'iniciar-lo per la Seu Electrònica de la UV (ENTREU) o per qualsevol altre registre previst en la llei. En la mateixa data, el senyor [REDACTED] va remetre un correu electrònic dirigit al Servei Jurídic de la UV, on al·legava que el correu electrònic era un mitjà vàlid per a sol·licitar accés a la informació i atorgava un termini a la Universitat per a la seua remissió, amb advertiment que, si no ho feia, s'interposaria una reclamació davant el Consell de Transparència de la Comunitat Valenciana, sol·licitant expressament l'aplicació del règim sancionador.

Quart. El dia 16 d'octubre es va remetre un correu electrònic al senyor [REDACTED] ratificant els correus anteriors i facilitant-li els enllaços, tant de la Seu Electrònica, com del portal de transparència de la UV a través dels quals podia formalitzar la seua sol·licitud.

Cinqué. El dia 20 d'octubre es va tornar a rebre un correu electrònic del reclamant on avisava la UV de la pròxima interposició de reclamació davant el Consell de Transparència, i feia consideracions sobre l'aplicació del règim disciplinari als funcionaris encarregats de la tramitació de l'expedient.

Sisé. El 26 d'octubre de 2020, Sr. [REDACTED] va presentar davant el Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern de la Comunitat Valenciana una reclamació, amb número de registre GVRTE/2020/1574190, contra la inactivitat de la UV a resoldre la seua sol·licitud d'accés a la informació de 8 de setembre de 2020.

En la seua reclamació, el Sr. [REDACTED] exposa els mateixos arguments que va invocar en la seua sol·licitud davant la UV, i afegeix, a més, que de conformitat amb l'article 17.3 de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, en haver transcorregut el termini màxim per a resoldre la seua reclamació, entenia que actuava el silenci administratiu positiu, i considerava, a més, que procedia la incoació d'expedient sancionador a l'òrgan encarregat de resoldre per la falta de resposta obtinguda, i instava el CTCV a fer ús de l'article 42.1.g de la Llei 2/2015, de 2 d'abril i de l'article 82.d del Decret 105/2017, de 28 de juliol.

El Sr. [REDACTED] concloïa la seua reclamació sol·licitant el següent:

“PRIMER. L'accés a la informació completa, veraç, clara i llegible peticionada en la sol·licitud que ha donat lloc a aquesta reclamació. En virtut de la competència conferida a aquest òrgan pels articles 42.1.a de la Llei 2/2015 i 82.a del Decret 105/2017.

SEGON. S'insti la incoació del corresponent expedient disciplinari, l'òrgan competent per al qual estarà obligat a incoar el procediment sancionador i a comunicar al Consell el resultat d'aquest. En virtut de la competència conferida a aquest òrgan pels articles 42.1.g de la Llei 2/2015 i 82.d del Decret 105/2017.”

Seté. Amb data 27 d'octubre de 2020, la Comissió Executiva del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern va remetre a la UV un escrit pel qual se li atorgava, prèviament a la resolució de la reclamació presentada per Sr. [REDACTED], tràmit d'audiència per un termini de quinze dies, perquè poguera facilitar la informació i formular les al·legacions que considerara oportunes, escrit rebut per la destinatària el mateix dia 27 d'octubre, tal com consta en el corresponent justificant de recepció telemàtic.

En resposta a aquest escrit, la rectora de la UV va remetre el dia 13 de novembre de 2020 a aquest Consell les al·legacions següents:

“La Universitat de València sosté que la seua actuació ha sigut ajustada a dret i en cap moment ha denegat arbitràriament el dret d'accés a la informació del senyor [REDACTED], sinó que únicament s'ha limitat a indicar-li que havia de procedir a formular la seua sol·licitud a través dels conductes oficials que la Llei estableix per a això, tenint en compte que el correu electrònic no és un mitjà vàlid per a comunicar-se oficialment amb l'Administració, amb independència que s'utilitze a efectes merament informatius.

En aquest sentit, la Llei de transparència, en l'article 15, estableix que “els ciutadans podran sol·licitar informació que no es trobe publicada en les plataformes digitals. La sol·licitud d'aquesta informació es realitzarà a través de les eines establides per a això i preferentment per via electrònica”.

D'altra banda, l'article 43.1.b del Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desenvolupament de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern disposa que la sol·licitud d'accés a la informació pública es podrà presentar respecte a la resta d'ens inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest decret, entre els quals s'inclou a la Universitat de València, a través de la seua electrònica o el web institucional de l'organisme o entitat de què es tracte. Així mateix, també podrà presentar-se a través de qualsevol dels llocs previstos en l'article 16 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Finalment, l'article 66 de la Llei 39/2015, de procediment administratiu comú, assenyala en el número 6 que quan l'Administració en un procediment concret establisca expressament models específics de presentació de sol·licituds, aquests seran d'ús obligatori per les persones interessades.

En compliment d'aquest article, la Universitat de València compta amb un procediment i un model de presentació específic per a accedir a la informació en la seua Seu Electrònica i, a més, també es pot accedir a la sol·licitud d'informació a través del seu propi portal de transparència.

Així doncs, el correu electrònic que el senyor [REDACTED] va remetre a la Universitat de València no pot considerar-se de cap manera com una sol·licitud als efectes previstos en la llei, no sols perquè no segueix cap dels canals, ni models de presentació establits, sinó també perquè manca de les garanties que suposa la presentació dels documents a través dels registres públics. De fet, els procediments a instàncies de part s'entenen iniciats només quan aquesta sol·licitud té entrada a través d'aqueixos registres.

D'altra banda, s'ha de ressenyar que la Universitat va informar l'interessat de quins eren els mitjans per a presentar la seua petició i li va facilitar els enllaços a través dels quals podia fer-ho per via telemàtica, (<https://webges.uv.es/uvEntreuWeb/entradaSEU.jsp> -Atenció a l'usuari/Transparencia i <https://www.uv.es/uvweb/transparencia-uv/ca/dret-acces-informacio-1285949244318.html>), al marge d'indicar-li que podia fer-ho a través dels registres de caràcter presencial. No consta a aquesta Universitat cap problema informàtic que afectara l'accés a la Seu Electrònica o al Portal de Transparència al qual al·ludeix el reclamant.

En definitiva, en cap moment s'ha negat la informació objecte d'aquesta reclamació, al contrari, la Universitat de València únicament el va requerir perquè la formulara per la via legalment establida. És més, prova la bona voluntat d'aquesta part el fet que, al marge d'indicar-li la via que havia d'utilitzar per a formular la seua petició, s'avançaren les actuacions oportunes per a recaptar la informació del Departament de Filosofia del Dret i Política, aspecte aquest que es va posar en coneixement del senyor [REDACTED] tal com consta en l'expedient en el foli 6. D'acord amb l'anterior, les actuacions de tots els funcionaris que han participat en el procediment s'han ajustat a la legalitat, per la qual cosa la seua actuació no hauria de ser objecte de cap expedient disciplinari.

En atenció al que s'ha exposat, SOL·LICITE que considere evacuada la informació sol·licitada i efectuades les al·legacions que conté aquest escrit i en mèrit a aquestes resolga ajustades a dret les

actuacions de la Universitat de València sense incoació de procediment disciplinari als funcionaris que van participar en el procediment.”

Efectuada la deliberació de l'assumpte en la sessió de data 16 d'abril de 2021 d'aquesta comissió executiva sense que haja pogut complir-se el termini oportú, a causa de les carències estructurals d'aquest òrgan, s'adopta aquesta resolució sota els següents,

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. D'acord amb l'article 24.1 en relació amb l'article 42.1 de la Llei 2/2015, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana (d'ara en avant, Llei 2/2015), l'òrgan competent per a resoldre les reclamacions que es presenten en el marc d'un procediment d'accés a la informació és la Comissió Executiva amb caràcter previ a la seua impugnació en la jurisdicció contenciosa administrativa.

Segon. Així mateix, l'Administració destinatària de la sol·licitud d'accés a la informació pública objecte del present recurs –la UV– està subjecta a les exigències d'aquesta llei, en virtut del que es disposa en l'article 2.1.e, que fa referència de manera expressa a “les universitats públiques valencianes”.

Tercer. Quant al reclamant, es reconeix el dret a acollir-se al que es preveu en l'article 24 de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana, atés que l'article 11 d'aquesta llei garanteix el dret a la informació pública de qualsevol ciutadà o ciutadana, a títol individual o en representació de qualsevol organització legalment constituïda, sense que siga necessari motivar la sol·licitud ni invocar la llei.

A més, el sol·licitant de la informació, Sr. [REDACTED] s'identifica com a estudiant durant el curs 2018-2019 del primer curs del Màster Universitari Oficial en Advocacia de la UV i com a únic altre postulant a la beca de col·laboració atorgada a l'alumne Sr. [REDACTED] en el Departament de Filosofia del Dret de la UV, per tant, a més, és interessat en el procediment i, en conseqüència, gaudeix d'un “règim especialment privilegiat d'accés”, com ja s'ha manifestat des d'un principi aquest CTCV en repetides resolucions (Res. 48/2017, exp. 66/2016; Res. 144/2019, exp. 78/2019; Res. 162/2019, exp. 85/2019; Res. 114/2020, exp. 35/2020; Res. 136/2020, exp. 53/2020) quan en un ciutadà que sol·licita determinada informació exercint el dret d'accés té també la posició jurídica d'interessat en l'expedient, entenent que aquesta posició jurídica afavoreix les possibilitats d'accés a la informació.

Quart. Abans d'entrar a valorar el que ha sol·licitat reclamant, és necessari fer una xicoteta anàlisi quant a la forma de presentació de la sol·licitud, atés que es tracta d'una de les qüestions debatudes en l'expedient, tant pel reclamant en el seu escrit inicial, com per la Universitat en les seues al·legacions. La presentació de la sol·licitud de dret d'accés a través de correu electrònic suscita controvèrsia tant en la doctrina com en els tribunals, sent en algunes ocasions acceptada com a bona i rebutjada en unes altres.

Pel que fa al cas que ens ocupa, el reclamant afirma haver presentat la sol·licitud mitjançant un correu electrònic enviat a través de l'usuari personal del web institucional de la Universitat de València (compte lligat a l'expedient personal de l'alumne, i l'accés del qual requereix de certificat digital) al compte de contacte posat a disposició per l'òrgan competent en la pàgina web institucional de la UV, entenent que això és suficient i vàlid, sobre la base del que es preveu en els articles 15.1 de la Llei 2/2015, 43.1 del Decret 105/2017, i 17.2 de la Llei 19/2013.

D'altra banda, la UV sosté que el correu electrònic no és un mitjà vàlid per a comunicar-se oficialment amb l'Administració, amb independència que s'utilitze a efectes merament informatius, i que la sol·licitud d'informació ha de realitzar-se a través de les eines establides per a això i preferentment

per via electrònica, com prescriu l'article 15 de la Llei 2/2015, i indica al sol·licitant que havia de formular la seua sol·licitud a través dels conductes oficials que la llei estableix per a això, li facilita els enllaços a través dels quals podia fer-ho per via telemàtica i li indica que també podia fer-ho a través dels registres de caràcter presencial, sense que li conste a la UV cap problema informàtic que afectara l'accés a la Seu Electrònica o al Portal de Transparència al·ludit pel reclamant.

Per tant, dit això, caldrà entrar a valorar si, en aquest cas, la presentació de la sol·licitud mitjançant la utilització del correu electrònic ha de considerar-se o no encertada i vàlida.

En primer lloc caldrà partir del que s'estableix en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, de caràcter bàsic, en l'article 12 de la qual, quan fa referència a l'assistència en l'ús de mitjans electrònics a les persones interessades, estableix "que les administracions públiques hauran de garantir que les persones interessades poden relacionar-se amb l'Administració a través de mitjans electrònics, per a la qual cosa posaran a la seua disposició els canals d'accés que siguin necessaris així com els sistemes i aplicacions que en cada cas es determinen".

Com podem veure, aquesta possibilitat de relacionar-se amb l'Administració per mitjans electrònics, que l'Administració ha de garantir, és potestativa per a l'interessat, i això és així perquè la llei també preveu altres vies o mitjans a través de les quals els ciutadans poden dirigir-se i presentar documents a l'Administració, i són les que estan previstes en l'article 16.4 de l'LPACAP, que, a part de la forma presencial, són:

- a) En el registre electrònic de l'Administració o organisme al qual es dirigeixen, així com en els restants registres electrònics de qualsevol dels subjectes als quals fa referència l'article 2.1.
- b) En les oficines de Correus, en la forma que reglamentàriament s'establisca.
- c) En les representacions diplomàtiques o oficines consulars d'Espanya a l'estranger.
- d) En les oficines d'assistència en matèria de registres.
- e) En qualsevol altre que establisquen les disposicions vigents.

Aquest mateix article 16 de l'LPACAP, a més, en referir-se als registres, disposa que cada Administració disposarà d'un Registre Electrònic General, en el qual es farà el corresponent assentament de tot document que siga presentat o que es reba en qualsevol òrgan administratiu, organisme públic o entitat vinculat o dependent a aquests. També es podran anotar en aquest l'eixida dels documents oficials dirigits a altres òrgans o particulars.

Els assentaments en aquest registre s'anotaran respectant l'ordre temporal de recepció o eixida dels documents i indicaran la data del dia en què es produïsquen.

Així mateix, el registre electrònic garantirà la constància, en cada assentament que es practique, d'un número, epígraf expressiu de la seua naturalesa, data i hora de la seua presentació, identificació de l'interessat, òrgan administratiu remitent, si escau, i persona o òrgan administratiu al qual s'envia, i, si escau, referència al contingut del document que es registra. Per a això, s'emetrà automàticament un rebut consistent en una còpia autenticada del document de què es tracte, incloent-hi la data i hora de presentació i el número d'entrada de registre, així com un rebut acreditatiu d'altres documents que, si escau, l'acompanyen, que garantisca la integritat i el no repudi d'aquests.

Pel que fa a l'àmbit de la transparència, l'article 17.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, quan es refereix al mitjà a través del qual puga presentar-se la sol·licitud, diu que podrà presentar-se "per qualsevol mitjà" que permeta tindre constància de:

- a) La identitat del sol·licitant.
- b) La informació que se sol·licita.
- c) Una adreça de contacte, preferentment electrònica, a l'efecte de comunicacions.
- d) Si escau, la modalitat que es preferisca per a accedir a la informació sol·licitada.

Entenent "per qualsevol mitjà" dels permesos en dret i que estiguen previstos en la Llei, ja que no es poden presentar les sol·licituds de dret d'accés de qualsevol manera i en la forma que a l'interessat li resulte més còmoda perquè així ho considere.

D'altra banda, l'article 15 de la Llei 2/2015 valenciana, en afirmar que els ciutadans podran sol·licitar informació que no es trobe publicada en les plataformes digitals, estableix que la sol·licitud d'aquesta informació, es realitzarà "a través de les eines establides per a això i preferentment per via electrònica".

Entenem que per *via electrònica* s'està referint, no pròpiament al correu electrònic, sinó a la seua plataforma electrònica, que recull l'article 12 de la Llei 39/2015 que hem esmentat abans i que les administracions públiques hauran de garantir posant a la disposició de les persones interessades els canals d'accés necessaris, així com els sistemes i aplicacions que en cada cas es determinen.

Finalment, i quant a l'existència de models específics per a procediments concrets, és important destacar, com al·lega la Universitat, el que s'estableix en l'article 66.6 de la Llei 39/2015, i és que "quan l'Administració en un procediment concret establisca expressament models específics de presentació de sol·licituds, aquests seran d'ús obligatori per les persones interessades". En relació amb aquest article, la Universitat de València compta amb un procediment i un model de presentació específic per a accedir a la informació en la seua Seu Electrònica, i es pot accedir també a través del seu propi portal de transparència, per la qual cosa de conformitat amb el que es disposa en aquest article, aquests models són d'ús obligatori per les persones interessades i, en conseqüència, el reclamant degué haver-los utilitzat.

Cinqué. Per tant, i de conformitat amb el que s'ha exposat, com a regla general el particular no pot utilitzar els mitjans de comunicació amb l'Administració que li convinguen o que li resulten més còmodes, sinó que ha d'utilitzar aquells que estan recollits en la Llei i que són, en definitiva, els que li garantiran la seua recepció per l'Administració, i produiran els efectes pertinents a partir del seu registre. L'Administració no té en principi l'obligació de registrar aquells documents que no s'hagen presentat de manera presencial, en seua electrònica o en algun dels registres a què fa referència l'article 16.4 de l'LPACAP i la presentació de documents sense que es registren en el registre de documents no produeix els efectes del silenci administratiu.

Per tant, en principi, el fet de presentar un simple correu electrònic acompanyant la sol·licitud no pot considerar-se via adequada per a la seua vàlida presentació, ni és un mitjà que generalment deixe constància fidedigna de la seua presentació i recepció i, a més, no segueix cap dels canals, ni models de presentació establits, mancant de les garanties que suposa la presentació dels documents a través dels registres públics.

Ara bé, com encertadament manté la doctrina, caldrà ajustar-se a les circumstàncies del cas concret, per la qual cosa en algunes ocasions pugua entendre's que, ateses les circumstàncies de cada cas, el correu electrònic pot ser considerat com a via adequada per a la presentació de la sol·licitud de drets d'accés, sempre que tinga i queden acreditats degudament els aspectes previstos en l'article 17.2 de la Llei 19/2013.

Així doncs, i entrant a valorar les circumstàncies d'aquest cas, destacarem, en primer lloc, que la Universitat de València compta amb un procediment i un model de presentació específic per a accedir a la informació en la seua Seu Electrònica, i es pot també accedir a la sol·licitud d'informació a través del seu propi portal de transparència, de conformitat amb el que es disposa en l'article 66.6 de la Llei 39/2015 que hem esmentat abans. En segon lloc, com s'ha dit anteriorment i així es desprèn de l'expedient administratiu, la UV va requerir en dues ocasions el sol·licitant perquè esmenara l'error en la presentació (article 68 de la Llei 39/2015), el 9 de setembre de 2020 i el 14 d'octubre de 2020, reiterant que havia de presentar la sol·licitud a través de la seua electrònica o a través del portal de transparència, que es troba en el web institucional de la UV, i li facilità els enllaços a través dels quals es pot entrar només amb indicar el nom d'usuari i contrasenya i que aquest va fer cas omís a aquest requeriment, mantenint el seu criteri en contra de les normes establides per la UV per a aquesta finalitat. Per tant, considerem convenient ressaltar la bona fe en la postura de la UV, que en cap moment s'ha negat a proporcionar la informació sol·licitada; al contrari, informa al sol·licitant que recollirà la documentació mentre presenta la sol·licitud a través de les vies establides, la Seu Electrònica de la UV (ENTREU) o

qualsevol altre registre previst en la llei, facilitant-li, a més, l'URL corresponent. I, en tercer lloc, i pel que fa a l'error informàtic en la plataforma que al·lega el reclamant, entenem que des que va presentar la sol·licitud (8 de setembre de 2020) fins que presenta la reclamació (26 d'octubre de 2020), ha tingut temps suficient per a intentar novament, i sense que es produísca error, la presentació de la sol·licitud pels mitjans electrònics i a través dels sistemes establits per la Universitat. Sembla ser que el reclamant s'obstina a presentar la sol·licitud com millor li convé, sense ni tan sols preveure la possibilitat d'atendre els requeriments de la Universitat, que amb bon criteri li dirigeix, i insisteix a presentar la sol·licitud per una via diferent a la que la UV té establida.

Sisé. Arribats a aquest punt, és necessari fer referència a l'invocat “principi antiformalista” que regeix amb caràcter general el procediment administratiu i, per tant, el procediment de les lleis de transparència. En primer lloc, indicar que quan en un procediment concret l'Administració estableix una manera específica de presentació de sol·licituds, això implica que les formalitats procedimentals tenen una naturalesa essencialment instrumental, subordinada als principis que garantisquen els drets i eficàcia en el compliment dels interessos generals. Així, es tracta de posar la forma al servei d'altres valors superiors, de manera que servisca com a instrument per al seu compliment i, en segon lloc, aquesta qüestió procedimental pertany a la denominada potestat autoorganitzativa de l'Administració, cedint en conseqüència el denominat *in dubio pro actione* a favor de la norma. L'Audiència Nacional ho resumeix en la Sentència 482/2018, de 6 de febrer, núm. rec. 63/2017, quan indica que “el principi antiformalista no pot arribar a excloure els mandats del legislador”.

En el cas que ens ocupa i després d'haver comprovat aquest òrgan la manera d'accés disposat per la UV per a presentar les sol·licituds d'accés a la informació pública, podem afirmar que es tracta d'un accés senzill i efectiu, sense que afija cap formalitat que poguera excloure el dret d'accés a la informació com a garantia del principi de màxima transparència. Aquesta eina de presentació deixa al seu torn constància de la data i hora de presentació, així com del contingut de la documentació aportada, la qual cosa redunda en una major garantia per a l'interessat.

Per consegüent, segons el parer d'aquest consell, l'actuació de la UV ha resultat ajustada a dret, en haver indicat al sol·licitant en dues ocasions la manera en què havia de presentar la sol·licitud d'accés a la informació, i no és responsable de l'actitud obstinada d'aquest, tenint en compte, a més, que el particular no pot utilitzar els mitjans de comunicació que se li antullen o li siguen més còmodes, perquè això no garanteix que l'Administració reba la sol·licitud, entenent que, com assenyala la doctrina, el correu electrònic no garanteix la comunicació de manera fefaent, i que allò que no es registra en el registre de documents no produeix els efectes pertinents.

En definitiva, la regla de presentació establida per la UV a través d'un concret canal, com també ocorre en altres administracions, té per objecte garantir la correcta ordenació del procediment, i és aplicable per igual a totes les persones sol·licitants.

A la vista del que s'ha exposat, entenem que no és necessari entrar a valorar el contingut de la sol·licitud, que recordem la UV no posa impediment a proporcionar, sempre que se sol·licite per les vies legals establides.

Seté. Un altre dels punts objecte de debat en la present resolució és el del “silenci administratiu positiu”, que segons el reclamant ha sigut “guanyat” pel transcurs del termini màxim per a resoldre sense que s'haja dictat i notificat resolució, sobre la base del que es disposa en l'article 17.3 de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, que estableix que en aqueixos casos la sol·licitud s'entendrà estimada.

Doncs bé, referent a això, i en la línia del que s'ha afirmat en altres resolucions d'aquest consell, cal assenyalar que lluny de les conseqüències que la mera lectura de l'article 17.3 de la Llei 39/2015, caldria deduir, atés que el “silenci administratiu positiu” que consagrava el mencionat precepte de la nostra norma autonòmica de transparència, en oberta discrepància amb el principi de silenci administratiu negatiu consagrat per la norma estatal de transparència en el seu article 20.4, que ha de ser

considerat inconstitucional a l'empara de l'STC 104/2018, de 4 d'octubre, per la qual s'estima la qüestió d'inconstitucionalitat presentada per la Secció Primera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia d'Aragó contra l'article 31.2 de la Llei 8/2015, de 25 de març, de transparència de l'activitat pública i participació ciutadana d'Aragó, atés que aquesta ha establert la nul·litat de l'article 31.2 de l'esmentada llei, que regulava els efectes de la inactivitat de l'Administració i establia el silenci administratiu positiu, per estimar inconstitucionalitat la seua contradicció "efectiva i insalvable" amb el que s'estableix en l'article 20.4 de la Llei Estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que prescriu precisament el contrari, disposició aquesta última que l'alt Tribunal entén "dictada legítimament a l'empara dels principis o normes que s'insereixen en la competència exclusiva de l'Estat relativa a l'establiment del procediment administratiu comú (article 149.1.18a de la Constitució). Consideracions que és forçós fer extensives a la legislació valenciana de transparència, en la mesura en què tant la hipòtesi de fet com la conseqüència jurídica a la qual al·ludeix l'article 17.3 de la Llei 39/2015, són idèntiques a les de la norma aragonesa declarada contrària a la Constitució (Res. 43/2021, exp. 191/2020, FJ 6é).

Huité. Finalment, i pel que fa a la responsabilitat disciplinària de l'òrgan competent exigida pel reclamant en sol·licitar al Consell de Transparència que inste la incoació del procediment sancionador contra els funcionaris responsables de la tramitació de la seua sol·licitud d'accés a la informació, no queda més que manifestar que aquesta facultat està recollida en l'article 42 de la Llei 2/2015 i 82 del Decret 105/2017 com una de les funcions que té encomanada la Comissió Executiva (instar la incoació d'expedients disciplinaris o sancionadors d'acord amb les previsions del títol III, i en aquest cas l'òrgan competent estarà obligat a incoar el procediment i a comunicar al Consell de Transparència el resultat d'aquest).

En aquest sentit, i com ja s'ha manifestat en alguna ocasió per aquest CTCV, el fet d'instar o no la incoació d'expedients disciplinaris o sancionadors és una potestat que la Llei de transparència atorga a la Comissió Executiva, que podrà exercir-la o no, sense que això siga, en cap cas, obligatori per al Consell cada vegada que així ho sol·licite un reclamant, i més tenint en compte que en cada reclamació que s'interposa davant aquest òrgan s'adverteix algun incompliment (termini de resolució, obligació de resoldre, etc.).

El Consell, per tant, en aquests casos, preveu i valora el que ha sol·licitat el reclamant i pot o no instar la incoació si ho estima procedent. És criteri d'aquest consell acordar la incoació d'expedient disciplinari o sancionador quan aprecia mala fe o una patent i deliberada reincidència en el subjecte obligat, i no ho aprecia així en aquest cas, i més tenint en compte que la UV en cap moment s'ha mostrat contrària a concedir l'accés a la informació sol·licitada, sinó que el que pretén, i en aqueixos termes requereix el sol·licitant, és que formule la sol·licitud per la via que ells entenen és la legalment establida d'acord amb la Llei 39/2015, per la qual cosa el que es debat és una mera qüestió jurídica sobre la manera o forma de presentació de la sol·licitud d'accés en la qual cadascuna de les parts sosté una interpretació diferent, la qual cosa ha impedit que la resposta sobre el fons de l'assumpte per part de la UV haja pogut materialitzar-se.

En virtut del que s'ha exposat, es desestima la reclamació quant a sol·licitud d'informació pública, i també es desestima la seua sol·licitud d'instar la incoació de procediment sancionador contra els funcionaris responsables de la tramitació de la seua sol·licitud.

RESOLUCIÓ

En atenció als antecedents i fonaments jurídics descrits, la Comissió Executiva del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern acorda,

Primer. Desestimar la reclamació presentada pel Sr. [REDACTED] el dia 26 d'octubre de 2020, amb número de registre GVRTE/2020/1574190, contra la inactivitat de la UV a

resoldre la seua sol·licitud d'accés a la informació de 8 de setembre de 2020, de conformitat amb el que s'ha exposat en els fonaments jurídics 4t, 5é i 6é.

Segon. Desestimar la seua sol·licitud d'instar la incoació de procediment sancionador contra els funcionaris responsables de la tramitació de la seua sol·licitud d'accés a la informació pública, d'acord amb el que s'ha exposat en el fonament jurídic 7é d'aquesta resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptador des de l'endemà de la notificació, de conformitat amb el que s'estableix en els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**EL PRESIDENT DEL CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN**

Ricardo García Macho